

Nemít svatební šaty

Na svatbu přišli lidé, kteří si neoblékli svatební šaty. Tatínek ženicha je předtím pozval, daroval jim s pozvánkou i svatební šaty, aby měli v čem přijít. Pozvaní si však hráli na svém písečku a přání ženicha, či jeho rodiny, jim bylo fuk. Tito lidé byli nakonec velmi smutní, protože se odmítli radovat z ženichova štěstí.

Použil bych ještě jedno přirovnání. Jistě znáte hru: Člověče nezlob se. K takové hře je potřeba herní deska, kostka a figurky. Ještě něco důležitého? Ano, je třeba spoluhráče. Jinak člověk hru sám hrát dost dobře nemůže a ani by ho to dlouho nebavilo. Přijmout spoluhráče, je jako přijmout ty svatební šaty. Rozdělit se o radost ze hry, můžeme pouze s dalším, se kterým budeme hrát.

Když Ježíš vypráví o svatbě, svatebních šatech a sdílené svatební radosti, vypráví o našem životě. Ten, kdo nás zve, abychom se v životě radovali jako na svatbě, je Bůh. Důležitou postavou svatby je ženich. Tím je sám Boží Syn, Ježíš Kristus. Pozvaný je každý člověk. Přijmout Ježíše tak, že v něj uvěřím a že ho budu považovat za spoluhráče svého života, je jako obléci si svatební šaty. To však znamená přijmout do života radost.

Nepřijmout Ježíše jako spoluhráče svého života je jako hrát své člověče nezlob se sám, nebo jako ty svatební šaty neobléct. Takový člověk ovšem musí počítat s tím, že nemůže být šťastný, protože ho jeho sólová hra brzy omrzí.

Prosme Ježíše, abychom si vždy přáli, aby byl naším životním spoluhráčem. Prosme za ty, kdo Ježíše ještě neobjevili a nepřijali ho, aby s ním sdíleli své radosti i starosti.